Ponedjeljak, 02.06.2014.g.

Ovu subotu u našoj je župi bila PODJELA SVETE POTVRDE, KRIZMA.

Moja obitelj imala je troje krizmanika koji su htjeli da svojim

prisustvovanjem uveličamo njihovu proslavu PRIMANJA DAROVA

DUHA SVETOGA.

Kako je to već običaj, za tu priliku se i ti dragi krizmanici daruju. Pa smo

se morali odlučiti kako ih darovati.

Željeli smo da im taj dar ostane u nekom sjećanju, da ih potakne,

kad-tad, na razmišljanje što su zapravo PRIMILI.

Naravno, odlučili smo da ćemo sve troje darovati sa nekom novčanom

svotom, jer danas je to kod nas nekako uobičajeno, da si krizmanik sam

izabere što će najbolje odgovarati njegovim sadašnjim potrebama.

No, željeli smo da im i nešto ostane trajno.

I pao je izbor na knjigu, da ćemo im svakome darovati neku knjigu

katoličkog sadržaja, pa tko zna, ako ne sada, a onda negdje u njihovoj

budućnosti, sigurno će im zatrebati POMOĆ PREKRASNOG

DUHOVNOG SVIJETA.

Izbor knjige preuzeo sam ja na sebe. Mislio sam jednostavno otići u neku

katoličku knjižaru i "prolaziti" po naslovima knjiga taj čas dok neću osjetiti

u srcu da bi to bilo to.

Igrom slučaja bio sam poslovno u Zagrebu pa sam to iskoristio da odem

na Kaptol i gore potražim neku knjigu.

Nije me čak ni mučilo koliko će koštati, samo to nek bude to.

A to baš i nije tako lako.

Mladom čovjeku u današnje vrijeme, od kojih neki nisu još ni "ušli" u

vjeru, i sve to doživljavaju kao neku obvezu, ili običaj, bez da vjeruju u to

što uče i što "primaju.

No, kao i mnogo puta do sada, kada sam u "suradnji" s mojim

GOSPODINOM, želio za NJEGA SVJEDOČITI drugima, pomoći im da

"dođu" do spoznaja o PREKRASNOM DUHOVNOM SVIJETU OKO

NAS, ja sam jednostavno donio odluku a ostalo prepustio osjećajima.

I tako je i bilo. Nakon toga što sam uzeo dvije-tri knjižice za koje sam

mislio da bi mogle poslužiti, došao sam i do jedne prekrasne male

knjižice, A5 formata, 60-tak stranica.

Privukla me njezina naslovna stranica na kojoj je u pozadini bila slika lica

jednog nasmijanog dječaka (poslije sam shvatio da je to mali vidjelac

Jakov kada je imao 11 godina) a kraj njegovog lica, malo naprijed

isturena, slika cijelog stasa PRESVETE DJEVICE MARIJE, KAKO SE

OBJAVLJUJE U MEĐUGORJU.

I naslov: **"PREKRASNA PRIČA O MEĐUGORJU *za djecu od 7 do***

97 godina"

Napisan od drage sestre Emmanuel, koja je već napisala više knjiga o

Međugorju.

TO JE TO! Odmah sam znao. I kupio ih nekoliko za sebe i da ih

podijelim drugima.

I poklonili smo ih svakome od ovo troje "firmanika" kojima smo bili na

slavlju zbog PRIMANJA SVETE POTVRDE, SEDAM DAROVA DUHA

SVETOGA.

A jedna od njih dva dana nakon primanja SVETE POTVRDE, išla je na

operaciju kičme. Četrnaest godina a već tako teška operacija.

I već sav ovaj naš trud oko biranja darova se isplatio u samo jednoj

rečenici te mlade djevojke koju je rekla mojoj supruzi kada je otvorila naš

poklon.

Supruga mi je kasnije ispričala da joj je u jednom trenutku ta draga

djevojka prišla i zahvalila na poklonu, posebno na toj knjižici da joj je

rekla DA ĆE JU NOSITI SA SOBOM U BOLNICU.

I TADA, A I SADA DOK OVO PIŠEM, SU MI ZASUZILE OČI.

GOSPODIN SE PROSLAVLJA … OD NAS OČEKUJE SAMO DA MU

TOME POMOGNEMO. NE RADI NJEGA. NE, NEGO RADI NAS I

NAŠEG SPASENJA.

I ne znam što će iz te knjižice zaintrigirati tu dragu mladu djevojku, ali se

nadam da će barem malo više razmišljati o jednom dijelu knjižice gdje je

draga sestra Emmanuel opisala jedan događaj koji su joj ispričali vidjeoci,

Vicka i Jakov, događaj kada im se GOSPA ukazala i odvela ih u posjet

raju, čistilištu i paklu.

Ovdje ću ga cijelog prepisati, mene se dojmio, ja u njega vjerujem, a vi si

sami pronađite svoje odgovore na sve to. Evo tog dijela:

"Tijekom prve godine ukazanja Gospa je učinila nešto što je sve

zapanjilo. Bilo je još ljeto, oko jedan popodne. Vicka i Jakov su

došli Jakovljevoj majci, u malu i vrlo siromašnu kuću. Rekli su:

"Gladni smo, možeš li nam nešto spremiti za jelo?"

Jakovljeva majka za njih je pripremila dva tanjura s hranom, ali

kad je htjela poslužiti, utvrdila je da su Vicka i Jakov nestali!

Bila je u panici, kao što možete i zamisliti. Bila je stvarno u

panici!

Brzo je izašla i pitala sve ljude uokolo, ali nitko nije vidio djecu.

Bila je uvjerena da ih je netko odveo, ali kako, kad su vrata bila

zaključana? Sve je bilo tako čudno …

Dakle, što se dogodilo?

Dok je Jakovljeva majka pripravljala jelo, Gospa se

neočekivano ukazala djeci. Predložila im je da krenu na

posebno putovanje. U stvari, pozvala ih je da pođu s njom

posjetiti raj, čistilište i pakao.

Shvaćate li o čemu govorimo!? To je nevjerojatno!

Jakov, koji je još bio mali i jedinac u majke, pobojao se da se

neće nikad vratiti s tog puta. Odgovorio je: "Uzmi radije Vicku.

Ona ima osmero braće i sestara. A ja sam samcat s mojom

majkom."

Vicka, koja je nogama čvrsto stajala na zemlji, tada je upitala u

koje će se vrijeme vratiti s te čudne ekspedicije. Trebala je

raditi u polju ok duhana. (Sve obitelji u selu u to su vrijeme

uzgajale na svojim poljima duhan, prodavale su ga i od toga

nešto malo zarađivale za život.)

Gospa je ubrzo uspjela uvjeriti Vicku i Jakova da pođu s njom.

Kad mi je puno kasnije Vicka pričala ovu priču, pazila sam na

svaku njezinu riječ. Želite li i vi znati ovu priču?

RAJ

Evo što mi je Vicka rekla: "Gospa je uzela mene za desnu a

Jakova za lijevu ruku i odmah smo se počeli dizati. Strop sobe

se rastvorio i mi smo se našli u raju."

Upitala sam je: "Kako raj izgleda?"

"Vidjeli smo jako veliko mjesto, golemo, bez granica. Tamo je

bilo svjetlo koje ne postoji na zemlji. Bilo je puno, puno ljudi.

Bili su jako sretni, šetali su, molili i pjevali, a mali su anđeli

uokolo letjeli. Svi su bili jako lijepi tamo nije bilo ni slijepih ni

sakatih, ni debelih ni mršavih ljudi." (Čak sam pitala Vicku: 'Ako

je netko na zemlji imao samo jednu nogu, pretpostavljam da na

nebu ima obje noge, zar ne?') Svima je bilo otprilike trideset

godina. Bili su odjeveni u duge haljine različitih boja. Takve

boje – ružičasta, žuta, siva – ne postoje na zemlji. Gospa nam je

rekla: "Pogledajte, draga djeco, kako su sretni ovi ljudi! Ništa

im ne nedostaje."

Vicka je ispričala da je i ona u srcu mogla osjetiti neizmjernu

sreću tih ljudi u raju. Upitala sam je: "Kladim se da si tamo

htjela ostati i nikada se ne vratiti na zemlju, zar ne?

Uzvratila mi je: "Da, naravno, kad vidite raj, nemate želje otići

iz njega. Tamo je više nego prekrasno! Ali znala sam da me

Gospa treba da drugima govorim o njezinim porukama, pa sam

prihvatila vratiti se na zemlju."

Kad već govorimo o raju, bit će vam drago saznati i ovo … Kad su počela ukazanja, Ivanka je bila žalosna jer joj je nešto prije početka ukazanja umrla majka. Pitala je Gospu o svojoj majci, a Gospa joj je odgovorila: "Ona je sretna. Sa mnom je." Zatim je Ivanki za rođendan Gospa darovala poseban poklon – dovela je sa sobom njezinu majku. Ivanka je ispričala da nikada prije nije vidjela svoju majku tako lijepu. Slijedećih godina Gospa je još u nekoliko navrata dovela Ivanki majku. Ivanka je svjedočila da je svaki put njezina majka bila sve ljepša. Zašto? Dakle, Bog je tako velik, da ga u raju nikad nećemo prestati otkrivati. Na taj će način sve više rasti naša sreća kao i naša ljepota.

ČISTILIŠTE

Vicka nastavlja priču:"Nakon raja, Gospa je odvela Jakova i

mene da vidimo čistilište. To je potpuno drugačije mjesto, kao

neka tamna provalija, neki mračni prostor između raja i pakla.

Puno je nekog pepela. Ne vide se ljudi koji su tamo. Ali se

osjeća njihova patnja. Može se čuti njihovo zapomaganje,

njihov plač, jer oni jako trpe. To je na nas jako djelovalo. Nikad

neću zaboraviti to mjesto!

Gospa nam je rekla: 'Pogledajte, draga djeco, kako ovi ljudi

pate! Oni čekaju vaše molitve da mogu otići u raj. Molim vas da

svaki dan molite za duše u čistilištu.' A kad jednom dođu u raj

oni će moliti za nas …

Ovdje trebam nešto objasniti. Čistilište je poput čekaonice za

raj. To je privremeno mjesto, rezervirano za one koji ne mogu

ići izravno u nebo. Što ih zaustavlja?

Oni na zemlji nisu dovoljno ljubili Isusa i druge ljude, nisu se

iskreno pokajali za loše stvari koje su učinili. I tako im je bilo

potrebno da se dobro operu i pročiste od svojih grijeha. Kao što

vidite, grijeh prlja dušu. Dakle, ne možete očekivati da duša uđe

u raj dok se ne očisti i od zadnjeg grijeha. S grijehom se ne

može u nebo!

Ali prekrasno je to što je trpljenje u čistilištu ujedno trpljenje

ispunjeno ljubavlju. Oni koji se tamo nalaze shvaćaju da su

ranili Božje srce. Oni su u trenutku svoje smrti konačno susreli

Božju ljubav. Oni Boga ljube i pate jer su povrijedili Onoga koji

je trpio zbog njihovih grijeha. U žurbi su da što prije otiđu iz

čistilišta! Vicka mi je rekla: "Kad bi i ti samo jednom otišla u

čistilište, poželjela bi ga potpuno isprazniti, da ukloniš patnju

tih ljudi! Nikad ne bi zaboravila moliti za te duše."

PAKAO

To je mjesto kamo odlaze samo oni koji izabiru djelovati protiv

Boga. Oni koji su željeli odbaciti Boga tijekom svog života, sve

do zadnjeg trenutka, do svoje smrti. Naravno, Bog ih ljubi i želi

ih spasiti. Ali On ih ne može prisiliti da pođu s njim u nebo!

Ljubav nije prisila! Svatko od nas ima slobodu Bogu reći "da"

ili "ne".

U paklu je Vicka vidjela golemu vatru. To je neka vrsta ognja

koji ne postoji na zemlji. Vidjela je ljude koji se bacaju u taj

oganja, a da ih nitko ne gura.

Kao što sam vam rekla, oni su slobodni! Ti su se ljudi pri tom

pretvarali u neke životinje-nakaze koje nikad prije nije vidjela.

Bili su puni mržnje i proklinjali su Boga.

Kad su završila ta tri posjeta, Gospa im je rekla: "Pokazala sam

vam ova tri mjesta da biste znali da ona postoje i da to možete

reći drugima."

Gospa im je izrazito preporučila da "puno mole za grešnike",

kako bi se grešnici pokajali zbog svojih grijeha, tražili

oproštenje i izabrali otići u nebo da budu s Bogom.

Također je rekla da ima ljudi na zemlji (na primjer ateisti) koji

vjeruju da nema ničega nakon smrti. Oni smatraju da nakon

smrti zauvijek prestajemo postojati. Prestrašno!

No srećom je naša nebeska Majka vrlo jasno govorila djeci: "To

je golema pogreška, jer nakon smrti je vječnost. Mi smo samo

putnici na zemlji. Kad umremo, naš život se nastavlja."

Vječnost nikada ne završava!

Drugim riječima, zauvijek ćemo živjeti s Isusom u nebu ako

izaberemo biti s njim."

Evo, ovaj dio te male knjižice me posebno dirnuo.

JA U TO ČVRSTO VJERUJEM!

JER SAM IZABRAO BITI S GOSPODINOM

ISUSOM!

SVET I PRESVET MOJ LJUBLJENI,

TROJEDINI BOŽE, OČE, SINE I DUŠE SVETI.

ČAŠĆEN, HVALJEN, SLAVLJEN I

BLAGOSLOVLJEN U SVE VIJEKE VJEKOVA.

ČAST I SLAVA TEBI PRESVETA DJEVICE,

NAŠA NEBESKA MAJČICE.

I ČAST I SLAVA CIJELOM DUHOVNOM

SVIJETU KOJI VRŠI I POŠTUJE BOŽJU

VOLJU.

SVET I PRESVET MOJ LJUBLJENI BOŽE.

SVET I PRESVET.